

Net zoals zijn vrienden voetbalt Juul.
Veel wedstrijden mag hij niet meespelen.
Meestal zit hij op de bank.
Op een dag is er in het dorp een koers.
Hij rijdt op een oude BMX mee.
Vanaf dan weet hij dat koersen zijn sport is.



Dit boek is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) draagt. Dit FSC-label biedt u de garantie dat het gebruikte hout en papier enkel afkomstig zijn uit goed beheerde bossen.

Herdruk 2011/375
ISBN 978 90 8661 054 9
K.B. D/2005/0147/229
Bestelnr. 60 1020 431
NUR 191

Tekeningen: Luc Sauviller

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge



Niets uit deze uitgave mag vervaelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means
without written permission from the publisher.

Ik oefen.

feestje	richting	wijsvinger
tweede	versnelling	luidspreker
dezelfde	overwinning	doorzetter
witte		wielrennen
blauwe	wijs vinger	chloor geur
echte	luid spreker	ploeg maker
moote	door zetter	wortel soep
	wiel rennen	haver mout
gesmaakt	koers kleren	koersklere
gebalde	dorps kermis	dorpskernis
geweldig	aankomst lijn	aankomstlijn
gedeisd	voetbal trainer	voetbaltrainer
gekwetst	achter blijver	achterblijver
gehinderd	koers directeur	koersdirecteur
gegrepen	tafel tennis	tafeltennis
ingehaald	wed strijd wagen	wedstrijdwagen
gevoetbald		
verkeer	ge fe li ci teerd	gefelicitteerd
verveelt	bad min ton	badminton
verzorgen	com men ta tor	commentator
verdedigen	at le tiek	atletiek
verspil	pe lo ton	peloton
verwacht	drie en twin tig	drieëntwintig
verraste		
vertelde		
bekenden	tv	passage
bevel	match	finish
jarig	trainer	podium
bezig	pass	extra
moedigt	interview	Belgisch
uitbundig	micro	chauffeur
	BMX-fiets	



blz.

- 1 Juul **baalt** ervan dat hij niet mee mag voetballen.
Juul **heeft er genoeg van** dat hij niet mee mag voetballen.
- 2 Met **gebalde vuist** roffelt hij op zijn buik.
Met **gemaakte vuist** trommelt hij op zijn buik.
- 2 Wat een **opschepper** die man!
Wat een **blaaskaak** die man!
- 2 Hou je **gedeisd** en **kijk uit je doppen!**
Hou je **rustig** en **kijk goed uit!**
- 2 Ze moeten de bal **onderscheppen**.
Ze moeten de bal **opvangen**.
- 4 Het volkslied **schalde** door de radio.
Het volkslied **klonk** door de radio.
- 4 Het **peloton** is op komst.
Een **grote groep renners** komt eraan.
- 8 Juul nadert de **passage** bij de aankomst.
Juul nadert de **doortocht** bij de aankomst.
- 14 Juul is **vastberaden** dat hij wil koersen.
Juul is **zeker** dat hij wil koersen.
- 15 Juuls vader **verheft zijn stem niet**.
Juuls vader **gaat niet luider spreken**.
- 16 **De voetstappen sterven weg**.
Je hoort de voetstappen minder en minder.
Moeder geeft hem een **stevige pakkerd**.
Moeder geeft hem een **dikke kus**.
- 17 Je begint te **foeteren** op de **coureurs**.
Je begint te **vloeken** op de **wielrenners**.



Volhouden, Juul!



‘Juul, Bart, jullie zitten de eerste helft op de bank! Dertien is twee te veel voor een match.’
‘Ik heb al drie weken niet gespeeld’, baalt  Juul.
Hij was beter in zijn bed gebleven.
‘Jongens die niet komen trainen, spelen ook geen wedstrijd. Dat moet jij toch al weten, Juul!’

'Oma gaf die dag een feestje', zegt Juul.

De trainer antwoordt niet, hij kijkt in de spiegel.

Met gebalde vuist  roffelt hij op zijn buik.

'Bij mij geen gram vet te veel, jongens!'

'Wat een opschepper , die man', fluistert Bart.

'Hij vindt zichzelf geweldig', mompelt Juul.

De andere jongens glippen snel weg.

'Juul, Bart, ik wil dit nog even zeggen!

Hou je gedeisd  en kijk uit je doppen !'

Op de bank zitten maakt dat je het koud hebt.

De wind maakt je neus rood.

En bezorgt je kippenvel.

Op de bank zitten maakt ook dat je je verveelt.

Je moet je gedeisd houden en uit je doppen kijken.

Terwijl je veel liever achter de bal zou dribbelen.

En je naar de andere spelers zou willen brullen.

Dat ze moeten opletten, de bal onderscheppen .

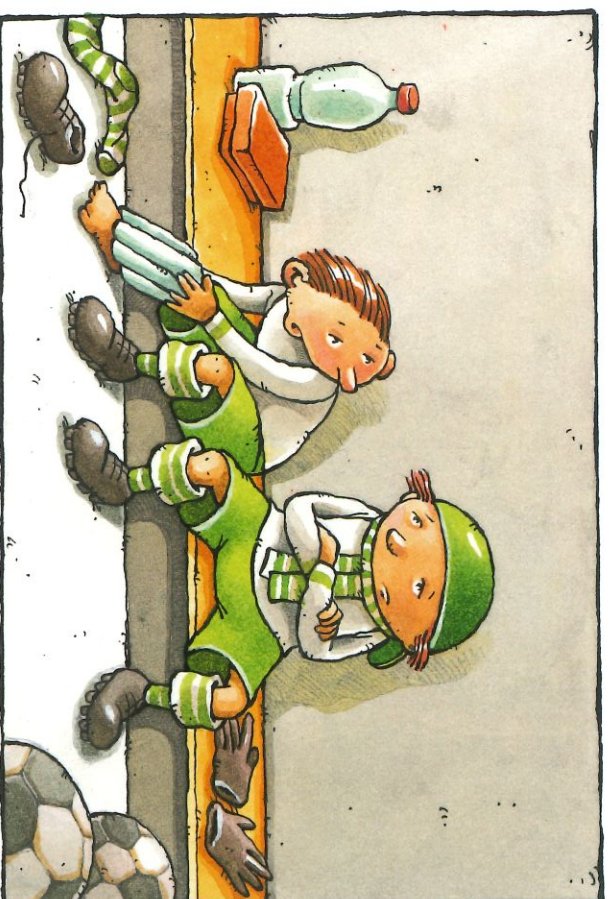
Of dat ze een pass moeten geven naar de spits.

In de eerste helft op de bank zitten laat je nog een

beetje hopen dat je de tweede helft wel mag spelen.

Sommigen hebben geluk, anderen niet.

Sommige jongens zitten steeds weer op de bank.



Die zondag zit Juul de hele wedstrijd op de bank.

Bart ook tijdens de tweede helft.

Bart is gekwetst, hij legt een ijszak op zijn voet.

'Ze traptten tegen mijn enkel', zegt hij.

'Van de trainer moet ik me goed verzorgen.

Hij hoopt dat ik volgende week weer kan verdedigen.

Ze kunnen me niet missen, zegt hij.'

'Ik zit op de bank, omdat ik woensdag niet kwam

trainen', zegt Juul.

'Dat is balen zeg, ik kom toch ook niet altijd.'

Juul rilt, het wordt steeds kouder.

Hij kijkt naar de spelers, de match is net een film.
'Ik verspil echt mijn tijd', denkt Juul. 'Ik stop nu met voetballen. Dit was mijn laatste keer op de bank.'

Er is een koers in het dorp.

Alle verkeer moet in dezelfde richting rijden.

Zo worden de renners niet gehinderd.

Overal staan blauwe borden met een witte pijl.

'Je mag alleen rechtdoor rijden', zegt Juuls vader.

Juul wacht op het muurtje voor hun huis.

Een echte koers zag hij nog nooit.

Op tv keek hij wel naar de Ronde van Vlaanderen.

Het was spannend, Tom Boonen won.

Tom verraste zichzelf, hij had het nooit verwacht.

Dat vertelde hij tijdens een interview.

'Dit is de droom van elke renner', zei Tom.

Het Belgisch volkslied schalde  door de micro.

Toms ogen glansden een beetje.

Juul vond het wat vreemd.

Het peloton  is op komst, de politie rijdt vooruit.
Voor Juul duurt het wachten veel te lang.
Uit een leuke voetbal knipt hij een helm.



Hij keert hem binnenstebuiten en zet hem op zijn hoofd. Met zwarte pen schrijft hij er 'Tom Boonen' op. Iedereen mag weten dat hij een fan is van Tom. Een motoragent steekt zijn wijsvinger in de lucht. De andere agent knikt en glimlacht naar Juul. Daar komt de wedstrijdswagen met een luidspreker op het dak.
'Rodania ... Rodania ...', klinkt het met tussenpozen. In de verte naderen de renners. Een renner heeft een grote voorsprong.
'Hup, hup, hup!', roept Juul zo hard hij kan.

Na een tijdje volgen een tiental renners.

Het duurt lang voor de rest van het peloton komt.

Het is een lange sliert van renners in alle kleuren.

Juul kijkt of er bekenden bij zijn, maar ze fietsen te snel. Op televisie kun je een koers veel beter volgen, denkt Juul. De commentator vertelt wat je moet weten. Zo snap je alles veel beter.

Juul moedigt de achterblijvers aan.

'Hup, hup, hup, moet ik jullie duwen?'

Zijn helm schuift over zijn ogen.

De laatste renner vraagt Juul of hij meejdt.

'Ik heb geen koersfiets!', roept hij hem na.

Maar een BMX-fiets heeft hij nog wel.

Hij haalt hem achter de rommel van zijn vader uit.

Met zijn duimen kan hij de banden diep indrukken.

Hij moet de ladder op om de pomp te nemen.

Hij pompt de banden heel hard op.

Juuls BMX staat al in de goede richting klaar.

Met een voet op het pedaal wacht hij op de koers.

Op de voorruit van de koerswagen staat 'ronde twee'.

Juul vraagt zich af of die ene renner nog een



voorsprong heeft. Hij hoopt dat hij niet ingehaald is.

De leider is toch gegrepen door de tien renners.

De rest van het peloton is nog steeds ver achter.

'Komaan!', roept de renner, hij wenkt Juul.

Juul springt snel op zijn BMX.

Zijn voet schuift van het pedaal.

Hij vloekt in zichzelf, zijn been bloedt.

Niets aan de hand, dat gaat wel over, denkt hij.

De renner kijkt om en wacht op Juul.

'Ik kom!', roept Juul en hij trapt heel hard.

Achter hem rijdt een busje met een groene vlag.

Aan het kruispunt regelt een agent het verkeer.

Hij doet de auto's stoppen tot het peloton voorbij is.

Net op tijd krijgt hij Juul in de gaten.

'Hé, jongen, hinder de koers niet!', roept de agent.

Juul trapt en laat zijn benen werken.

De mensen aan de kant roepen naar hem.

'Daar heb je de nieuwe Tom Boonen!'

'Je bent goed bezig, hou vol, Tom!'

Ik heet Juul, wil hij roepen, maar dan snapt hij het.

Natuurlijk, ik schreef zelf Tom Boonen op die helm, weet hij.

In de verte draait het peloton de steenweg op.

Op die steenweg is de aankomst.

Maar de koers is niet gedaan, er zijn nog zes ronden.

Juul probeert harder te trappen.

Met zijn neus bijna op het stuur gaat het iets beter.

De bus met groene vlag rijdt naast Juul, de chauffeur grijnst.

Juul nadert de passage  bij de aankomst, de witte

lijn. Achter de hekken staan veel toeschouwers.

Ze klappen en roepen: 'Volhouden, jongen!'

Vlak voor de finish stopt de bus.



Vier renners stappen met hun fiets aan de hand uit.

Een dikke man met een witte band om zijn arm roept naar Juul. 'Stoppen, jongen, dit is een bevel! Je bent een gevaar voor de renners!'

Een andere man met witte band houdt Juul tegen.

'Jij mag niet meerijden in deze wedstrijd', zegt hij.

'Hoe oud ben je eigenlijk?', vraagt hij aan Juul.

Juul moet even op adem komen.

'Negen jaar', antwoordt hij na enkele minuten.

'Kom dan binnen veertien jaar maar terug', zegt de man.



Juul heeft het koud en hij is boos.

Het ging net zo goed, denkt hij.

Een man met baard geeft Juul een jasje.

'Doe dit even aan, anders word je ziek', zegt hij.

De jas, blauw met wit, is te groot maar lekker warm.

'En drink dit langzaam op, het zal je deugd doen.'

De man geeft Juul een drinkbus met frisdrank.

'Dank je wel,' zegt hij, 'dat heeft me gesmaakt.'

Juul vouwt zijn helm op en steekt hem in zijn broekzak.

'Ik rijd maar eens naar huis', zegt hij.

Hij wil de jas aan de man geven, maar die schudt zijn hoofd.

'Ik loop wel even met je mee, als dat mag.

Dat is goed voor mijn hart', zegt hij.

De man vertelt dat zijn zoon de koers meerijdt.

'Hij rijdt op een rode fiets en heeft nummer elf.'

Juul rijdt traag, zodat de man hem kan volgen.

'Koersen is een mooie sport', vindt de man.

'Een sport voor doorzetters, voor echte mannen.'

'Ik heb gevoetbald, maar ik ben ermee gestopt',

zegt Juul. 'Meestal zat ik op de bank en

dat werd ik beu.'

'Jij bent een renner, geen voetballer', zegt de man.

'Jij blijft rijden tot je niet meer kunt, dat zag ik wel.

Een voetballer gaat liggen als hij gekwetst is.

Een renner springt terug op de fiets.'

Rodania ... Rodania ..., klinkt het met tussenpozen.

Het peloton is er sneller dan verwacht.

Alle wielrenners samen, de meesten eten een koek.

'Dat ze maar uit hun ogen kijken', zegt de man.

'Straks gaat er eentje lopen en dan moeten ze achtervolgen.'

'Mee schuiven!', roept de man naar zijn zoon.
De zoon gooit zijn drinkbus weg.

De bus suist naast Juuls oren en komt verkeerd terecht.

Ze raakt een bloempot die op de grond kapotvalt.

'Verdorie!', vloekt de man.

Met zijn voeten veegt hij de scherven bijeen en legt ze op een hoopje achter een boom.

'Zo rijdt er niemand zijn banden op lek', zegt de man.

'Want lek rijden is duivelse pech hebben.

Dan moet je in de bus stappen.'

'Waarom heeft die bus een groene vlag?', vraagt Juul.

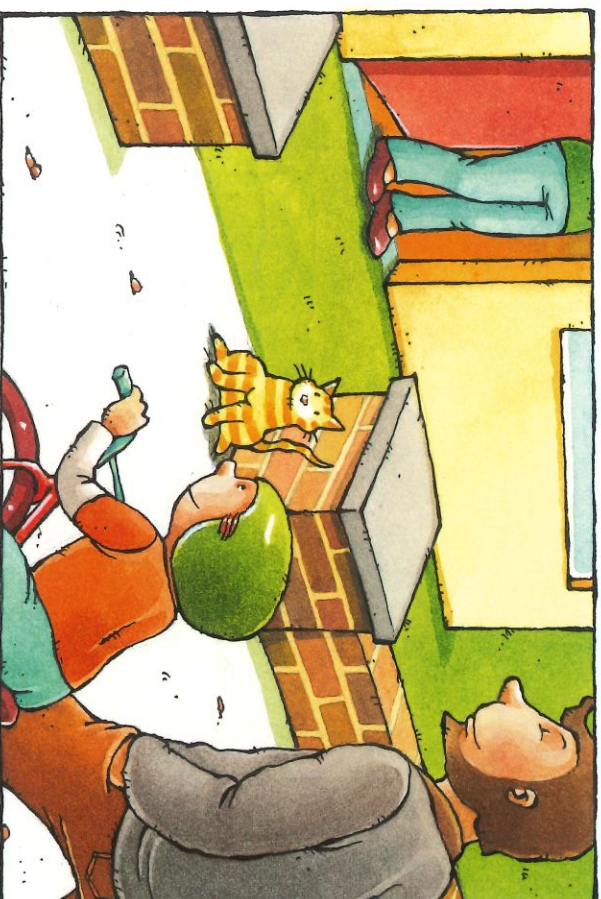
'De bus rijdt achter de laatste renners en sluit de koers af. Pas als de groene vlag voorbij is, is de weg vrij voor het verkeer. De bus pikt renners met pech op', vertelt de man. 'En renners die de wedstrijd niet kunnen uitrijden.'

Juuls moeder staat in de deur, ze zwaait hem uitbundig toe.

'Ik wist niet waar je was', zegt ze.

In haar stem klinkt een licht verwijt.

'Ze vroegen of ik mee wilde koersen', zegt hij.



'Ik heb hen gevolgd met mijn BMX.

Ze reden wel heel erg snel. De koersdirecteur liet me stoppen, ik was te jong.'

Juul geeft de jas terug aan de man.

'Om te koersen is hij niet te jong', zegt de man tegen moeder. Hij stelt zich voor als Victor.

'Maar deze wedstrijd is voor mannen ouder dan drieëntwintig.'

'Ik wil gaan koersen, moeder', smeekt Juul.

'Zo'n gevaarlijke sport, Juul, je kunt beter gaan zwemmen. Of probeer eens atletiek, of tafeltennis,

of badminton. Sporten genoeg buiten voetbal of wielrennen', zegt moeder.

Juul wil niet op de voorstellen van zijn moeder ingaan. Van de chloorgeur in het zwembad krijgt hij het benauwd.

Badminton vindt hij een sport voor vrouwen.

En tafeltennis wil hij doen als hij oud is.

Maar nu droomt hij van wielrennen, hij slaapt er's nachts niet van.

Hij ziet zichzelf al op een podium staan.

Met een beker in de ene hand en een bos bloemen in de andere.

Elke morgen vertrekt hij een kwartier vroeger naar school. Hij rijdt dan op zijn BMX een extra blokje rond.

En 's avonds is hij om dezelfde reden een kwartier later thuis.

Zijn ouders merken niets, vader komt pas rond zes uur thuis. En moeder heeft het te druk met koken.

Op een avond staat de voetbaltrainer voor de deur.

'Juul, kom terug, we hebben spelers te kort', smeekt hij.

'Ik ga koersen', zegt Juul vastberaden 🏊.



Juul kijkt op zijn wekker, het is al elf uur.

Hij ligt in bed en kan niet slapen, morgen is hij jarig.

Hij hoort zijn ouders luid praten, het lijkt wel of ze ruzie maken.

'Wielrennen is gevaarlijk!', roept zijn moeder.

'En te duur: hoeveel kost die fiets wel niet?

Misschien is hij het na twee maanden weer beu.

Hij kan gaan zwemmen, of lopen!

Juuls vader verheft zijn stem 🏊 niet.

Vader probeert moeder te sussen, vermoedt Juul.

Even later klapt een deur dicht, voetstappen sterven

weg 🏠. Juul wordt bang, hij sluipt naar beneden. Hij hoopt dat zijn ouders niet voortdurend ruzie maken, omdat hij graag koerst. Zo ver mag het niet komen, dan gaat hij wel zwemmen.

Beneden versiert moeder een groene koersfiets met een lint. Vader komt binnen met een grote doos.

'We wilden je verrassen, alvast gefeliciteerd, Juul!' Zijn vader knuffelt hem en geeft het geschenk. Moeder duwt hem de koersfiets in zijn handen.

Ze geeft hem drie stevige pakkerds 📦.

'Veel plezier en geluk met je fiets', zegt ze.

'Je vader heeft me echt moeten overtuigen.

Ik vind koersen te gevaarlijk, dat weet je.'

Juuls handen trillen, hij krijgt amper het papier van de doos. Er zit een helm in, hij lijkt van zilver.

Hij past perfect en zit stevig om Juuls hoofd.

Nog nooit was hij zo blij met een geschenk.

Hij geeft zijn ouders een dikke zoen.

Hij stapt op de fiets en rijdt rond de tafel.

'Ik kan niet wachten tot morgen', zegt hij.

'Dan koop ik met mijn spaargeld koersschoenen.'



In guur weer trainen, maakt dat je het koud hebt. Je denkt dat je de kou kunt trotseren, maar niets is minder waar.

De kou dringt overal door, zelfs door je schoenen. Je tenen en vingers bevriezen, maar toch zet je door.

Je moet veel kilometers doen. Je moet blijven trappen.

Terwijl je liever warm binnen zou willen zitten.

Om naar een koers op televisie te kunnen kijken.

Om dan op de coureurs 🏍 te foeteren 🏠.

Dat ze moeten opletten, mee moeten schuiven.

Of dat ze een ploegmaker moeten helpen.

In guur weer trainen, doet je dromen van warme zomers.

Dromen van trainingen in korte broek, zonder jas.

Echte coureurs dromen wel, maar klagen niet.

Ze zetten door tot ze erbij neervallen.

Juul wordt wakker met buikpijn.

Vandaag rijdt hij zijn eerste koers.

Hij heeft nog heel wat te doen.

Zijn fiets moet nog gepoetst worden.

Hij wil nog even rijden om zijn spieren wat op te warmen. En hij moet zijn tas nog klaarmaken.

'Goedemorgen, Juul, goed geslapen?',

vraagt zijn moeder.

'Ik maak wortelsoep, daar zitten veel vitaminen in.

Die kun jij wel gebruiken', zegt ze.

Juul kokhalst, in soep heeft hij nu echt geen zin.

Hij maakt voor zichzelf een kop havermout.

'Zijn mijn koerskleren gewassen?',

vraagt hij aan zijn moeder.

'Ze zitten al in je sporttas', antwoordt ze.

Juuls koerskleren hebben de kleuren blauw en wit.

Hij is bij dezelfde club als de zoon van Victor.



Juul schrijft zich in, het kost vijf euro.

Hij mag nummer vijfentwintig op zijn rug spelden.

Een vijftigtal renners staan klaar aan de start. Ze moeten zeven ronden rijden, in totaal tweeënveertig kilometer.

'Dat is zoveel als een marathon', zegt zijn vader.

Juul gluijrt naar de benen van de andere renners.

Ze zijn er in alle soorten: kort en dik, lang en mager.

Die van Juul zijn normaal, maar ze glanzen.

Zijn vader wreef ze in met olie.

Juul is nerveus, hij moet dringend plassen.

'Fiets tot achter de kerk', zegt vader.
Meer renners denken er zo over.
De plasplek achter de kerk is favoriet.

Alle renners starten heel snel.
Juul heeft wat meer tijd nodig.
Als laatste rijdt hij door de bocht.
Zijn moeder wuift hem toe.

'Vooruit Juul, laat je niet doen!', roept ze.
Hij schakelt naar een hogere versnelling.
Het is beuken tegen de wind, hij zweet ervan.
Zijn jasje flappert als een vlag.

Die moet uit, denkt hij.
Die bezorgt me te veel last.

Maar eerst moet hij de anderen inhalen.
Hij doet alle moeite van de wereld.

Volhouden, Juul, je kan het, denkt hij.
Hij mikt op de renner voor hem.
Die draagt een rode helm.

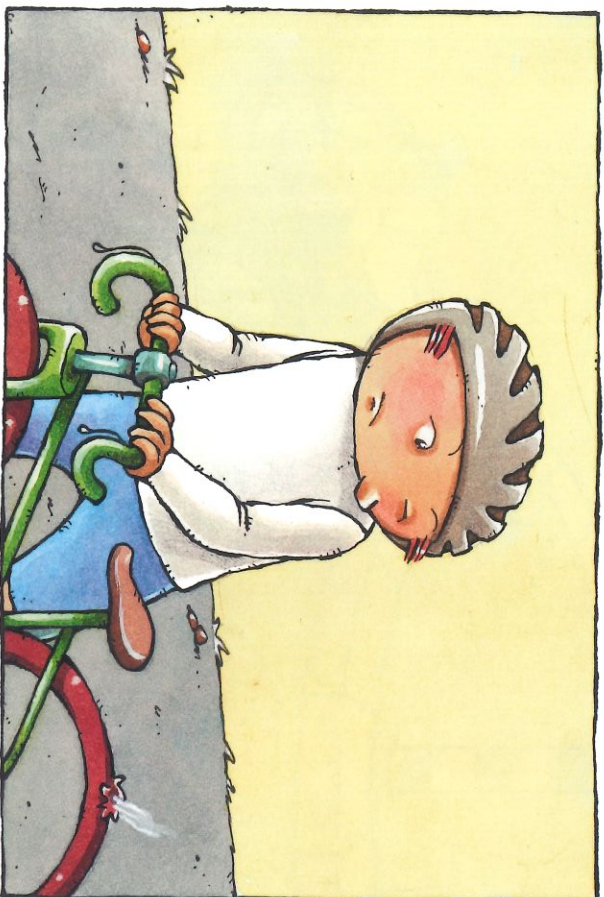
Juul probeert de renner in te halen.
Hij trapt met grote omwentelingen.
Even wordt het zwart voor zijn ogen.
'Volhouden, Juul!'



De stem van zijn vader roept hem tot de orde.
Hij heeft de rode helm ingehaald.
Nu verdienen zijn benen wat rust.
Hij houdt ze even stil.

Tot hij ziet dat een aantal renners versnellen.
Daar moet ik bij zijn, denkt hij.
Hij kan aanklappen, niet voor iedereen lukt dat.
Onder zijn arm ziet hij een hoop achterblijvers.

'De volgende ronde drie premies van vijf euro!'
Dan klinkt er weer muziek door de micro.



De dorpskermis is volop bezig.
Juul gooit zijn vest naar zijn moeder.
Hij is blij dat hij er vanaf is.
Nog zes ronden, denkt hij. Dan hoort hij gesuis.
Zijn achterband loopt leeg.
Hij klopt op zijn stuur. Wat een pech.
Hij moet met de bus meerijden.
Aan de aankomstlijn stapt hij uit.
Een ding weet hij zeker.
Dat hij kan meerijden voor de overwinning.
Deze wedstrijd smaakt naar meer.